

TORNISTER IX-XI 2025 r.

NIEREGULARNIK

Sport to moja pasja...

Rozmowa z Panem Łukaszem Baranem

Szkolny survival

Nie tylko o religii - wywiad z Panią Anetą Narbuntowicz

Szkoła Podstawowa nr 1 Kolobrzeg

SPIS TREŚCI

Wstęp	1
Wywiad z p. Anetą Narbuntowicz	2
SZKOLNY SURVIVAL	4
Wywiad z p. Łukaszem Baranem	5
Nowinki z Jedyńki	8
Wywiad z Natalią Krężałek-Hamny	17
Dźwięki z Tornistra	19
Poleca(MY)	20
Sonda	21
Jesieniara	22
PASJONACI	23
Konkurs fotograficzny	24

Redaktorki naczelne: **Hanna Pawlik, Alicja Oniszko**

Redaktorzy gazetki:

Amelia Ściepuro, Anita Sawalska, Nikola Skrobot, Hanna Krasuska, Hanna Otrębska, Lilianna Szyroczyńska, Natalia Orylska, Iwo Gładysz, Gabriel Braun, Patryk Kosel, Katarzyna Piechocka, Jakub Jedynak, Leon Żuk, Zuzanna Markiewicz, Zuzanna Gil, Lena Kotowicz, Salma Chlastawa, Pola Orłowska, Pola Długokęcka, Lena Głowacka, Michał Lecho, Aleksandra Kaczmarek, Damian Orylski

Grafika: **Lena Kulczycka**

Okładka/zdjęcia: **Marcel Łuczka, Julian Babiak**

e-mail: h.pawlik@sp1kg.pl

Opiekunowie: **Aneta Pietrzak - Jedynak, Urszula Baniak**

Sponsor: **Paulina i Tomasz Strojny**

Od naczelnych...

Witamy wszystkich uczniów w nowym roku szkolnym!

Ta gazetka powstała dla Was i o Was – o Waszych pasjach, sukcesach oraz szkolnych przygodach. Przed nami kolejne wyzwania: pierwszoklasiści poznają swoją nową szkołę, nauczycieli i przedmioty, ósmoklasiści przygotowują się do majowego egzaminu, a uczniowie klas czwartych odkrywają nowe przedmioty.

W naszej redakcji zaszło sporo zmian, jednak zdecydowanie nie brakuje nam redaktorów. Oby tak dalej! W tym wydaniu przygotowaliśmy dla Was wiele ciekawych artykułów. Przeczytacie między innymi wywiady z panem Łukaszem Baranem, naszym nauczycielem wychowania fizycznego, panią Anetą Narbuntowicz oraz naszą absolwentką – Natalią Krężatek-Hamny. W gazecie znajdziecie też informacje o koncercie znanej wokalistki Sanah na Stadionie Narodowym, nasze nieodtądne nowinki z „Jedynki”, outfity nauczycieli na jesienną pogodę, porady na przetrwanie w szkole oraz wiele innych interesujących tekstów stworzonych przez nas – uczniów!

Zanurczcie się w lekturze, a znajdziecie tu inspirujące artykuły, rysunki, zdjęcia oraz ciekawe wyzwania i niespodzianki. Rozsiądźcie się wygodnie i dajcie się wciągnąć w świat szkolnych opowieści!

Redaktor naczelna
Hanna Pawlik

Zastępca redaktora
Alicja Oniszko

Nauczanie religii w dzisiejszych czasach może wydawać się dużym wyzwaniem, ale jeśli lubi się swoją pracę, nie myśli się o tym w takich kategoriach. Rozmowa z Panią Anetą Narbuntowicz

Pani Aneta Narbuntowicz jest nauczycielką religii w naszej szkole. To wyjątkowa osoba – jej wrażliwość, życzliwość i serdeczność widać na każdym kroku. Jest również Honorowym Dawcą Krwi, dzięki czemu bezinteresownie niesie pomoc innym. Dziś porozmawiamy z Panią Anetą o jej zainteresowaniach i pasjach, a także zapytamy, jak zachęcić uczniów do nauki religii.

Redakcja Tornistra: Czy fakt, że była Pani uczennicą naszej szkoły, miał wpływ na wybór pracy właśnie tutaj? Jakie było Pani poprzednie miejsce pracy?

Pani Aneta Narbuntowicz: *Tak, ponad 30 lat temu byłam uczennicą tej szkoły. Rzeczywiście, przy wyborze nowego miejsca pracy towarzyszył mi sentyment do murów tej placówki, a także do nauczycieli. Pamiętam lekcje geografii z panią Lidią Mikołajek, obecną dyrektorką szkoły. Przypominam sobie także zajęcia plastyczne z panią Elą Ważydrąg, które odbywały się w tej samej sali lekcyjnej. Oczywiście katechezy prowadzone przez panią Beatę Sawicką-Barthę również pozostały w mojej pamięci. Wcześniej pracowałam w Szkole Podstawowej nr 6 w Kołobrzegu.*

Ile lat uczy Pani religii? Czy zawsze uczyła Pani tego przedmiotu?

Religii uczyć już 16 lat, ale w poprzedniej szkole przez prawie trzy lata uczyłam również języka polskiego.

Kto może zostać katechetą i jakie musi mieć wykształcenie?

Katechetą może zostać osoba, która ukończyła studia teologiczne z przygotowaniem pedagogicznym. Konieczne jest także posiadanie tzw. misji kanonicznej, czyli pozwolenia od biskupa danej diecezji, oraz skierowania od proboszcza parafii, do której przynależy szkoła.

Czy w obecnych czasach nauka religii jest trudnym zadaniem?

Nauczanie religii w dzisiejszych czasach może wydawać się dużym wyzwaniem, ale jeśli lubi się swoją pracę, nie myśli się o tym w takich kategoriach. Staram się dobrze wykorzystać każdą katechezę i czas spędzony z uczniami.

W jaki sposób stara się Pani zachęcić uczniów do nauki religii?

Trudno jest zachęcić kogoś, kto jest negatywnie nastawiony do tego przedmiotu, zwłaszcza w klasach starszych. Na moje lekcje zapraszam jednak każdego, bez względu na wiarę czy przekonania. Staram się dawać świadectwo swoim życiem i postępowaniem. Często opowiadam uczniom historie o tym, jak Bóg działał i nadal działa w moim życiu. W młodszych klasach dzieci uwielbiają poznawać Boga poprzez opowieści biblijne. W domu rzadko rodzice mają czas na czytanie Biblii, a ja staram się przedstawić im historie Starego lub Nowego Testamentu w ciekawy sposób. Stosuję różne metody – piosenki, pantomimy czy gry religijne, które cieszą się zawsze dużym zainteresowaniem. W klasach starszych pojawiają się trudniejsze tematy. Uczniowie chcą nie tylko poznawać Boga, ale również siebie, a ja staram się im w tym pomagać. Nie da się odpowiedzieć na wszystkie pytania dotyczące sensu życia, ale można pomóc odnaleźć go w sobie.

Co sądzi Pani o kartkówkach i sprawdzianach na lekcji religii? Czy są one potrzebne?

Osobiście uważam, że lekcje religii powinny wrócić do salek parafialnych, gdzie katecheza odbywałaby się bez kartkówek i sprawdzianów. Obecnie w szkołach ocenianie służy nauczycielowi m.in. do rozpoznania mocnych i słabych stron ucznia, również podczas katechezy. Jednak samo przeżywanie wiary jest bardzo osobistą kwestią i nie podlega ocenie. Przywołam tutaj słowa św. Jana Pawła II: „Wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy”.

Dlaczego uczniowie powinni chodzić na religię?

Zachęcam do tego z całego serca. Katecheza dotyczy nie tylko nauczania o Bogu, Kościele i prawdach wiary. Religia to przedmiot pełen nadziei. Uczy również, jak człowiek powinien żyć w społeczeństwie i rodzinie, jak kształtować siebie jako osobę oraz poznawać wartości, które niosą ze sobą prawdziwe szczęście.

Wiemy, że wspiera Pani wspaniałą inicjatywę – jest Pani Honorowym Dawcą Krwi. Dlaczego warto nim zostać?

Tak, masz rację. Krwi nie można niczym zastąpić. Wynaleziono już np. sztuczną nerkę, płuco czy serce, ale narządy te nie funkcjonują bez krwi, której sztucznej jeszcze nie wynaleziono. Jestem Zasłużonym Honorowym Dawcą Krwi. Przez 23 lata oddałam ponad 25 litrów krwi i, jeśli zdrowie na to pozwoli, będę kontynuowała tę formę pomocy. Jestem przekonana, że moja krew ratuje komuś życie – to wspaniały dar, który nic mnie nie kosztuje. Życie jest najcenniejszym skarbem, ale bez krwi wiele osób może je stracić. Warto oddawać krew i być cichym, a zarazem wielkim bohaterem czyjegoś życia.

Czym zajmuje się Pani w wolnym czasie? Jakie są Pani pasje?

W wolnych chwilach przede wszystkim jestem mamą pięcioletniego syna i spełniam się w roli mamy i żony. Moją najpiękniejszą pasją jest dom i rodzina. Uwielbiam spędzać czas z moim synkiem i mężem. Lubię również śpiewać i pisać wiersze – śpiewam w chórze parafialnym, a wiersze tworzę „do szuflady”.

Czy lubi Pani podróże? Jeśli tak, to gdzie i do jakich krajów?

Tak, bardzo lubię podróże, przede wszystkim rodzinne wyprawy w polskie góry. Zwiedziłam Hiszpanię, Portugalię, Gruzję, Litwę, Francję, Danię i Belgię. Często bywam także u przyjaciółki w Hamburgu, ale wciąż jest kilka miejsc, które chciałabym kiedyś odwiedzić.

Życzę Pani zrealizowania swoich pasji i wielu ciekawych podróży. Dziękuję za miłą rozmowę.

Z Panią Anetą Narbuntowicz rozmawiała Natalia

SZKOLNY SURVIVAL, czyli o tym, jak przetrwać w szkole

W szkole nie zawsze jest łatwo. Czasem trudno ogarnąć wszystkie przedmioty i oceny, a nauka bywa prawdziwym wyzwaniem. Na przykład **pan od WF-u** potrafi rozpoznać symulowaną kontuzję z odległości 30 metrów... a mimo to i tak każe robić przysiady. Z kolei **pan od geografii** idealnie wyczuwa moment, w którym większość uczniów nie zajrzała do zeszytu — właśnie wtedy ogłasza niespodziankę w postaci niezapowiedzianej kartkówki. **Pani od biologii** z uśmiechem zapewnia, żeby się nie stresować, po czym rozdaje test z 20 pytaniami, a każde zaczyna się od słów „Wyjaśnij dokładnie...”. Natomiast **pani od języka niemieckiego** potrafi zadać jedno, niewinnie wyglądające zdanie do przetłumaczenia, a ty czujesz, jakbyś pisał(a) maturę z życia.

Dlatego w szkolnym survivalu najważniejsze jest to, by być przygotowanym na wszystko: nagłe kartkówki, tłumaczenia zdań, sprawdziany z biologii i ostrożne symulowanie kontuzji na WF-ie. A jeśli mimo wszystko coś pójdzie nie tak — pamiętajcie: nawet najtrudniejszy dzień w szkole kiedyś się kończy. A wtedy czeka was najpiękniejsze słowo na świecie: **dzwonek!**

Pola

Sport od zawsze był moją największą pasją - rozmowa z Panem Łukaszem Baranem

W roku 2025 do grona pedagogicznego naszej szkoły dołączył Pan Łukasz Baran – nauczyciel wychowania fizycznego, dla którego sport to nie tylko zawód, ale przede wszystkim pasja. Jego doświadczenie, entuzjazm i zaangażowanie sprawiają, że zajęcia wychowania fizycznego nabierają nowej energii. W rozmowie Pan Łukasz opowiada nam o swojej ścieżce zawodowej, sportowych zainteresowaniach oraz planach na przyszłość.

Redakcja Tornistra: Od jak dawna pracuje Pan jako nauczyciel?

Pan Łukasz Baran: *W szkole pracowałem przez rok, zaraz po ukończeniu studiów na Akademii Wychowania Fizycznego w Gorzowie Wielkopolskim. Potem pracowałem jako trener – zarówno z dorosłymi, jak i z dziećmi oraz młodzieżą. Do pracy w szkole wróciłem niedawno, dopiero w 2024 roku. Można więc powiedzieć, że „uczę” od jedenastu lat.*

Gdzie zatem Pan pracował przed ponownym rozpoczęciem pracy w szkole?

Pracowałem w hotelu, w dziale zabiegowym, jako masażysta. Później, wspólnie z bratem, prowadziłem klub fitness i crossfit – Rams Training House w Kołobrzegu, gdzie przez kilka lat byłem trenerem. Niestety pandemia COVID-19 zmusiła nas do zamknięcia firmy. Przez pewien czas pracowałem także w branży budowlanej.

Dlaczego zdecydował się Pan podjąć pracę właśnie w naszej szkole?

Chciałem dalej rozwijać się zawodowo. Od znajomych słyszałem wiele pozytywnych opinii o tej szkole, dlatego postanowiłem spróbować swoich sił i dołączyć do zespołu nauczycieli.

Jaki jest Pana ulubiony sport?

Od czasów szkoły podstawowej moim sportem numer jeden jest lekkoatletyka, a dokładniej rzut oszczepem, którym zajmowałem się przez około 13 lat. Poza tym bardzo lubię sporty siłowe i crossfit.

Czy ma Pan ulubionego sportowca?

Kiedy trenowałem rzut oszczepem, moim wzorem był czeski oszczepnik Jan Železný – rekordzista świata w tej dyscyplinie. Dziś nie mam jednego ulubionego sportowca, ale podziwiam ludzi, którzy osiągają sukces dzięki ciężkiej pracy i determinacji.

Co lubi Pan robić w wolnym czasie?

Wolnego czasu mam niewiele, ale kiedy tylko mogę, odpoczywam aktywnie. Zamiast siedzieć przed telewizorem, wybieram ruch: siłownię, basen, jazdę na rowerze czy spacerować po pięknych plażach. To dla mnie najlepszy sposób na relaks.

Czy oprócz sportu ma Pan jakąś inną pasję?

Sport od zawsze był moją największą pasją, ale bardzo lubię też podróże – zarówno te dalsze, jak i krótsze wypadki pod namiot, na rower czy w góry. Zimą wybieram snowboard, a ostatnio również morsowanie.

Real Madryt czy FC Barcelona?

Bez wahania – FC Barcelona. Kibicuję jej jeszcze od czasów Romário i Stoichkova.

Jaki był Pana ulubiony przedmiot szkolny?

Oczywiście wychowanie fizyczne. Uważam, że mimo powszechnych opinii na temat lekcji WF-u, to jeden z najważniejszych przedmiotów w szkole, ponieważ w ogromnym stopniu wpływa na nasze zdrowie, przyszłość i styl życia.

Kim chciał Pan zostać, gdy był Pan dzieckiem?

Jak większość chłopców – marzyłem o karierze piłkarza.

Serdecznie dziękujemy Panu za miłą rozmowę. Życzymy dalszych sukcesów w pracy zawodowej, nieustającej pasji do sportu oraz wielu radosnych chwil w naszej szkole.

Z Panem Łukaszem Baranem rozmawiali Patryk i Gabriel

Maja S.

Nowinki z Jedynek

Sportowa rywalizacja pełna emocji – nasi uczniowie na podium

W czwartek, 18 września 2025 roku, na stadionie lekkoatletycznym odbył się XXVII Memoriał im. Michała Barty. Uczniowie rywalizowali w różnych konkurencjach, takich jak biegi na 60 m, 300 m i 600 m, skok w dal, rzut piłeczką palantową oraz pchnięcie kulą. Zawody przebiegały w sportowej atmosferze, a uczestnicy wykazali się dużym zaangażowaniem i duchem fair play.

Reprezentanci naszej szkoły spisali się znakomicie. W rzucie piłeczką palantową zwyciężył **Maciej Kachniarz** z klasy 3b, a srebrny medal zdobyła **Zuzanna Serocka** z klasy 5d. W tej samej konkurencji brąz wywalczył również uczeń naszej szkoły – **Kacper Wysok** z klasy 5a. Świetny występ zanotowała także **Hanna Kachniarz** z klasy 5d, która zdobyła złoty medal w biegu na 600 metrów. W tej konkurencji na podium stanął również **Adam Oniszko** z klasy 5a, sięgając po brązowy medal. Z kolei **Maria Buszka** z klasy 7d okazała się najlepsza w pchnięciu kulą, zdobywając dla „Jedyneczki” kolejny złoty krążek.

Zawody zakończyły się uroczystym wręczeniem medali i nagród. Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe koszulki, a piękna pogoda dodatkowo sprzyjała sportowej rywalizacji na świeżym powietrzu.

Gratulujemy wszystkim zawodnikom „Jedyneczki” i życzymy dalszych sukcesów!

Wybory do Samorządu Uczniowskiego

W *Jedynce* w tym roku szkolnym odbyły się wybory do Samorządu Uczniowskiego. Podczas lekcji wychowawczych nauczyciele przedstawiali kandydatów, którzy ubiegali się o stanowiska w samorządzie, a następnie na lekcjach informatyki uczniowie otrzymali link do programu umożliwiającego głosowanie online. Każdy uczeń mógł oddać głos tylko na jednego kandydata, a decyzji nie można było zmienić. Wybierano osobę, która zdaniem uczniów najlepiej sprawdzi się w roli lidera szkolnej społeczności.

W tegorocznych wyborach udział wzięło ośmioro kandydatów: Gabriel Braun (7a), Lena Głowacka (7a), Jakub Jedynak (7d), Gabriela Malinowska (7a), Małgorzata Siewiera (6a), Amelia Ściepuro (7a), Laura Świącicka (6a) oraz Marta Wicik (6a). Po zliczeniu głosów ogłoszono wyniki – **przewodniczącym Samorządu Uczniowskiego został Gabriel Braun** z klasy 7a, zastępcą przewodniczącego wybrano **Gabriellę Malinowską** (7a), a sekretarzem – **Martę Wicik** (6a). Pozostali uczniowie objęli funkcje w sekcjach tematycznych: rzecznikiem praw ucznia została **Laura Świącicka** (6a), koordynatorem kultury i wydarzeń – **Małgorzata Siewiera** (6a), koordynatorem ds. rozrywki – **Jakub Jedynak** (7d), a koordynatorami ds. promocji i mediów – **Lena Głowacka** i **Amelia Ściepuro** (7a). Warto dodać, że w Samorządzie Uczniowskim znajdują się nasi redakcyjni koledzy i koleżanki. Gratulujemy wszystkim wybranym i życzymy owocnej pracy na rzecz społeczności szkolnej!

Anita

Jedynka - szacowna Jubilatka

W tym roku obchodziliśmy wyjątkowe **80-lecie naszej szkoły** – ważny moment w jej historii. Uroczystości jubileuszowe trwały cały rok, od września 2024 r. do 20 września 2025 r. W tym czasie w szkole odbywały się liczne konkursy, spotkania z absolwentami, uczniowie napisali hymn szkoły, a także zatańczyli poloneza w 80 parach. Obchody 80-lecia zakończyła uroczysta akademia.

O gali opowiedziała nam pani Teresa Urbańska, nauczycielka historii: *Na akademię kończącą obchody 80-lecia naszej szkoły zaprosiliśmy najstarszych absolwentów, którzy ukończyli „Jedynkę” do roku 1970. Zaprosiliśmy również nauczycieli, którzy uczyli w pierwszych latach istnienia szkoły lub pracowali w niej ponad 30 lat. Osoby te otrzymały pamiątkową książkę.*

Na uroczystość przybyli także zaproszeni goście, przedstawiciele władz miasta oraz Rady Rodziców. Wydarzenie było wyjątkowe – uczniowie i nauczyciele, pod kierunkiem pani Małgorzaty Szymańskiej, pani Anety Pietrzak-Jedynak i pani Anny Kuliś, przygotowali między innymi wiersz inspirowany „Lokomotywą” o życiu naszej *Jedynki*, tworząc pełne emocji widowisko. Zaproszeni goście otrzymali z rąk pani dyrektor pamiątkowe statuetki.

Na zakończenie uroczystości wszyscy udali się do auli, aby skosztować tortu, napić się kawy i powspominać dawne czasy szkoły. Podczas spotkania wręczono także **statuetki „Przyjaciela Szkoły”**. Kolejnego dnia absolwenci wrócili do *Jedynki*, zwiedzali ją i oglądali stare zdjęcia, co uczyniło całe wydarzenie wyjątkowym i sentymentalnym.

Hania K.

Od czekolady po telewizję – wyprawa koła dziennikarskiego do stolicy

W dniach 25–26 września uczniowie z kółka dziennikarskiego wzięli udział w wycieczce do Warszawy. Do stolicy dotarliśmy pociągiem.

Naszym pierwszym przystankiem była **Fabryka Czekolady E. Wedel**, gdzie poznaliśmy tajniki produkcji czekolady. Byliśmy częstowani zarówno czekoladą płynną, jak i Ptasim Mleczkiem oraz innymi wedlowskimi wyrobami. Pod koniec dnia spacerowaliśmy po ulicach Starego Miasta, podziwiając m.in. **Pałac Prezydencki**, **pomnik Mikołaja Kopernika** oraz budynek **Uniwersytetu Warszawskiego**.

Drugi dzień rozpoczął się wizytą w **Telewizji Polskiej**. Powitał nas absolwent naszej szkoły, Grzegorz Dobek, który obecnie pracuje jako dziennikarz TVP. Mieliśmy okazję zobaczyć zza kulis program **„Pytanie na Śniadanie”** i obserwować pracę ekipy realizacyjnej na żywo. Spotkaliśmy też różnych dziennikarzy, m.in. **Łukasza Nowickiego** i **Marzenę Rogalską**.

Jedną z atrakcji była kulinarna prezentacja przygotowana przez znanego szefa kuchni **Łukasza Konika**, a wyjątkowym zakończeniem był koncert zespołu **Blue Café**. Zostaliśmy oprowadzeni po studiu **„The Voice of Poland / The Voice Kids”**, zobaczyliśmy nową jesienną scenografię programu **„Pytanie na Śniadanie”**, studia **Teleexpressu** i **Wiadomości**, a także magazyn kostiumów i wypożyczalnię rekwizytów. Grzegorz Dobek opowiadał o kulisach pracy

dziennikarskiej, przygotowaniu różnych programów, takich jak **Lato z TVP**, oraz o relacjach z **Eurowizji**.

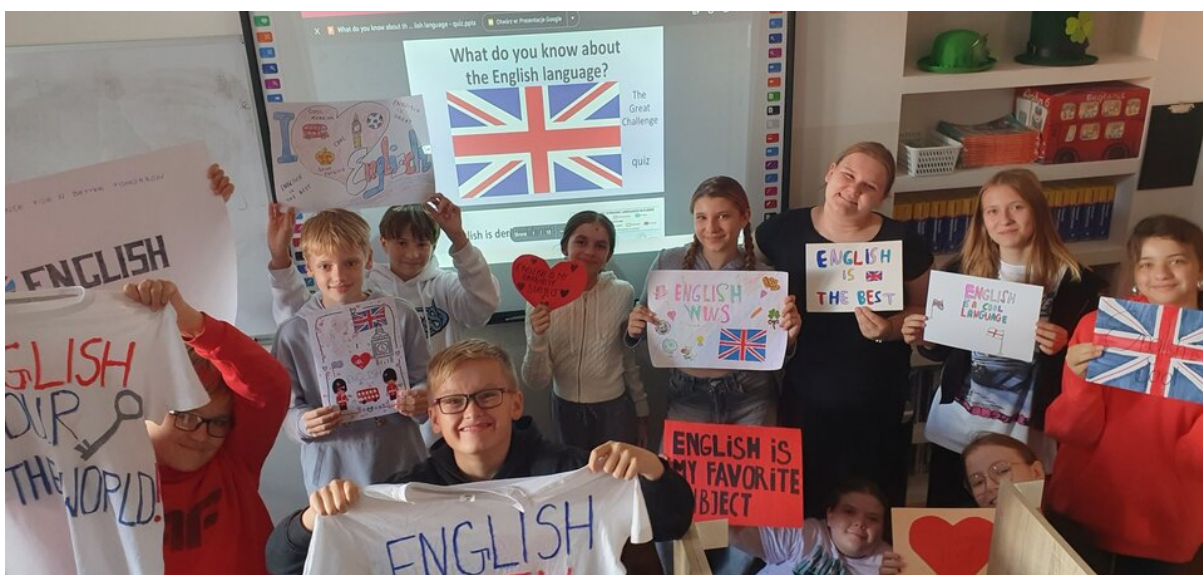
Po ekscytującej wizycie w Telewizji Polskiej udaliśmy się na Dworzec Centralny, gdzie czekał na nas najszybszy obecnie pociąg w Polsce – **ED250 „Pendolino”**.

Wycieczka była wyjątkowa – pozwoliła nam poznać kulisy Telewizji Polskiej i pracę dziennikarzy.

Leon

Języki łączą! Święto języków obcych w Jedyńeczce

W naszej szkole 26 września 2025 roku obchodziliśmy **Dzień Języków Obcych**. Pani Katarzyna Tyczyńska podkreślała, że „nasi uczniowie, jak co roku, bardzo chętnie uczestniczyli w tym szczególnym dniu, biorąc udział w różnych aktywnościach mających na celu propagowanie i rozpowszechnianie idei nauki języków obcych”.

Uczniowie klas VI i VII wykazali się swoją wiedzą na temat języka angielskiego, rozwiązując quiz *What do you know about the English language?* i udowodnili, że sprościli temu wyzwaniu, prezentując imponujący zakres swojej wiedzy. Szczególnie ucieszyło to nauczycieli języka angielskiego, którym bardzo podobał się wysoki poziom wiedzy uczniów.

Nie zabrakło również kreatywnych działań zachęcających do nauki języków obcych. Uczniowie przygotowali różnorodne plakaty, obrazy oraz prezentacje ze sloganami promującymi naukę języków. **Dzień Języków Obcych** był nie tylko pełen zabawy, ale także słodkich przysmaków przygotowanych przez uczniów, które umiliły świętowanie.

Na uwagę zasługują także inicjatywy uczniów mające na celu promocję różnorodności językowej i wspieranie międzykulturowego zrozumienia. W tym obszarze wyróżnili się uczniowie pochodzący z Ukrainy, którzy przedstawili pozostałym ciekawostki na temat języka ukraińskiego.

Dzień Języków Obcych pokazał, że nauka języków może być nie tylko przyjemna, ale także inspirująca. Uczniowie wykazali się kreatywnością, wiedzą i otwartością na inne kultury, co sprawiło, że świętowanie stało się wyjątkowym doświadczeniem dla całej społeczności szkolnej. Mamy nadzieję, że takie inicjatywy będą kontynuowane, a pasja do języków obcych będzie wciąż rozwijać się wśród naszych uczniów.

Zuzia G.

Stop przemocy

W dniach 29 września – 3 października 2025 r. nasza społeczność szkolna aktywnie uczestniczyła w „**Tygodniu Przeciwdziałania Przemocy Rówieśniczej**”, którego celem było budowanie bezpiecznej i wspierającej atmosfery. Korytarze szkolne zamieniły się w przestrzeń refleksji – powstały dwa symbole: **Dom Wolności i Dobroci** oraz **Dom Hejtu i Nienawiści**, w których uczniowie mogli wybrać miejsce, w którym chcieliby mieszkać.

Akcja wyszła poza mury szkoły – uczniowie rozdawali przechodniom kolorowe balony i karteczki z dobrym słowem, szerząc życzliwość i uśmiech. W szkole funkcjonowały też **punkty wsparcia**: Kącik Rozwiązywania Trudnych Sytuacji oraz Kącik Dobrego Słowa, gdzie codziennie pojawiały się motywujące hasła i pozytywne cytaty uczniów.

Warsztaty prowadzone przez nauczycieli dotyczyły przemocy rówieśniczej, hejtu w internecie i rozwijania empatii. Uczniowie wspólnie stworzyli **Katalog Zasad Przeciwdziałania Agresji**, a podczas finału na boisku powstał **Kolorowy Łańcuch Wspólnoty**, będący symbolem solidarności i pozytywnych relacji.

O konsekwencjach przemocy mówiła nasza szkolna psycholog, Pani Agnieszka Spadło: *Skutki przemocy są długotrwałe i obciążające psychicznie. Mogą prowadzić m.in. do spadku poczucia własnej wartości, stanów lękowych, depresji, myśli samobójczych oraz wycofania z relacji rówieśniczych.*

Serdeczne podziękowania kierujemy do wszystkich uczniów i nauczycieli. Wasze zaangażowanie pokazuje, że razem tworzymy szkołę wolną od przemocy – pełną życzliwości, empatii i szacunku.

Nikola

Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji 2025 w Jedyńce

Tegoroczne obchody **Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji** odbywały się w dniach **6–10 października** pod hasłem „**Dysleksja – od opinii do człowieka**”. To wyjątkowy czas poświęcony budowaniu zrozumienia, akceptacji i empatii wobec osób zmagających się z trudnościami w uczeniu się oraz promowaniu świadomości, że dysleksja nie jest ograniczeniem, lecz częścią różnorodności ludzkich talentów.

W naszej szkole, jak co roku, uczniowie aktywnie włączyli się w obchody tego wydarzenia. W ramach tygodnia zorganizowano liczne pogadanki, warsztaty i zajęcia poświęcone tematyce dysleksji. Dzieci obejrzały filmy edukacyjne oraz prezentacje multimedialne, które pomogły im zrozumieć, czym jest dysleksja, jakie są jej przyczyny i objawy oraz jak wpływa na codzienne funkcjonowanie. Poznały również historie znanych osób z dysleksją, które odniosły sukces w różnych dziedzinach życia, pokazując, że trudności w uczeniu się nie przekreślają marzeń ani możliwości.

W czasie obchodów uczniowie uczestniczyli w zajęciach multisensorycznych, zabawach ortograficznych i ćwiczeniach językowych. Tworzyli mapy myśli, fiszki, rysunkowe notatki

oraz plakaty tematyczne. Wspólnie przygotowali szkolne kącki aktywności i ciekawostek, które zachęcały do refleksji nad sposobami uczenia się oraz wzajemnego wspierania się w pokonywaniu trudności. Jednym z elementów obchodów było również stworzenie „**Drzewa talentów**”, które wzmacniało poczucie własnej wartości i pokazywało, że każdy posiada swoje mocne strony oraz wyjątkowe zdolności.

Nie zabrakło także ruchu – bo od dawna wiadomo, że aktywność fizyczna znacząco wpływa na rozwój zdolności poznawczych, poprawia pamięć i koncentrację. W ramach obchodów odbyły się zajęcia gimnastyczne pod hasłem „Gimnastyka dla dyslektyka”. Celem zajęć było połączenie ruchu z nauką oraz pokazanie, że rozwój sprawności fizycznej wspiera procesy uczenia się i koncentracji.

Na lekcjach języków obcych wykorzystywano techniki multisensoryczne – nauka poprzez obraz, dźwięk i ruch sprawiała, że przyswajanie nowych treści było ciekawe i angażujące. Wspólne działania pozwoliły uczniom lepiej zrozumieć, jak różne strategie uczenia się mogą pomagać w rozwijaniu kompetencji językowych i poznawczych.

Podczas całego tygodnia podkreślano znaczenie zrozumienia, akceptacji i współpracy. W tym roku obchody odbywały się pod hasłem „**Tydzień Uczniowskiej Supermocy**” – **pod patronatem Polskiego Towarzystwa Dysleksji**, które promuje działania wspierające rozwijanie mocnych stron uczennic i uczniów. Uczniowie uczyli się, że każdy ma swoje talenty, a różnice w sposobach uczenia się są naturalną częścią ludzkiej różnorodności.

Nasza szkoła od lat wspiera uczniów z dysleksją, m.in. poprzez udział w programie **Ortografitti** oraz prowadzenie zajęć korekcyjno-kompensacyjnych i rewalidacyjnych. **Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji** był doskonałą okazją do nauki, refleksji i wspólnego działania – aby jeszcze lepiej rozumieć siebie nawzajem i doceniać różnorodność, która czyni każdego z nas wyjątkowym.

Red.

Z Tornistra do mediów sportowych – spotkanie z Piotrem Janczarczykiem

Dnia 21 października naszą szkołę odwiedził pan Piotr Janczarczyk – absolwent naszego gimnazjum, który dawniej pełnił funkcję redaktora naczelnego szkolnej gazetki „Tornister”. Obecnie działa jako dziennikarz sportowy we Wrocławiu — komentuje mecze koszykówki, także kobiet, i współprowadzi podcast „Strefa Chanasa”. Niegdyś był dziennikarzem w PolskiKosz, a obecnie pracuje również jako Social Media Marketing Manager w WKK Wrocław.

W spotkaniu, zorganizowanym przez opiekunki koła dziennikarskiego, panią Urszulę Baniak i panią Anetę Pietrzak-Jedynak, uczestniczyli uczniowie klasy 8 b oraz członkowie koła. Pan Piotr podzielił się z nimi swoją ścieżką zawodową — od pierwszych doświadczeń w szkolnej gazetce, przez stawianie kroków w mediach, aż po codzienną pracę dziennikarza sportowego. Podkreślił, że praca ta wymaga często zaangażowania 24 godziny na dobę: komentowania meczów, przygotowywania relacji, szybkiego reagowania na wydarzenia, budowania wywiadów oraz prowadzenia mediów społecznościowych.

Nie zabrakło też inspiracji — nasz gość zachęcał młodzież, by rozwijać swoje zainteresowania, nie bać się wyzwań i świadomie wybierać ścieżkę zgodną z pasją. Wszak w myśl słów Konfucjusza: **Wybierz pracę, którą kochasz, a nie przepracujesz ani jednego dnia w swoim życiu.**

Na zakończenie pan Piotr zaprosił nas na spotkanie do Wrocławia, z którego z pewnością w przyszłości skorzystamy. Serdecznie dziękujemy panu Piotrowi za cenny i inspirujący czas.

Red.

Od Jedyнки do liceum: wspomnienia i doświadczenia Natalii Krężałek-Hamny

Wspomnienia z lat spędzonych w szkole podstawowej często zostają z nami na długo, to czas pełen ważnych decyzji, pierwszych przyjaźni i doświadczeń, które kształtują dalszą drogę. O tym, jak wyglądała szkolna codzienność w Jedynce, czego nauczyła się podczas tych ośmiu lat i jak odnalazła się w nowym środowisku licealnym, opowie Natalia Krężałek-Hamna nasza redakcyjna koleżanka, absolwentka, która w tym roku szkolnym rozpoczęła naukę w II Liceum Ogólnokształcącym im. Henryka Sienkiewicza.

Redakcja Tornistra: Co najbardziej zapadło Ci w pamięć z lat nauki w „Jedynce”?

Natalia Krężałek-Hamna: *Najbardziej pamiętam chwile spędzone z moją klasą, zwłaszcza te tuż przed egzaminami. Zawsze trzymaliśmy się razem — i tego naprawdę nie da się zapomnieć. Choć bywało trudno, mogę powiedzieć, że potrafilismy rozwiązywać konflikty całkiem sprawnie.*

Jaką szkołę i kierunek wybrałaś po ukończeniu podstawówki? Co wpłynęło na tę decyzję?

Po ukończeniu podstawówki wybrałam Liceum im. Henryka Sienkiewicza i profil humanistyczno-medialny. Myślę, że zdecydowałam się na ten kierunek ze względu na moją miłość do książek i historii. W podstawówce moimi ulubionymi przedmiotami były język angielski, język polski i historia, więc już wtedy wiedziałam, w jakim kierunku chcę dalej się rozwijać.

Czy łatwo było Ci się odnaleźć w nowym środowisku?

Myślę, że dość szybko przyzwyczaiłam się do nowej szkoły. Jest inaczej niż w podstawówce, ale nie powiedziałabym, że trudniej. Osoby z mojej klasy są miłe i jak na razie wszyscy mamy bardzo dobry kontakt.

Jak oceniasz nauczycieli w swojej obecnej szkole?

Nauczyciele w mojej szkole są życzliwi i sympatyczni. Zawsze chętnie pomagają uczniom, gdy czegoś nie rozumiemy lub mamy jakiś problem. Organizują dla nas noce filmowe, wycieczki oraz warsztaty, na przykład nagrywania filmów. Na pewno dużo się tu dzieje.

Co sprawiło Ci największą trudność w pierwszych miesiącach nauki?

Najtrudniejsze było przyzwyczajenie się do nowej szkoły, klasy i zupełnie innego otoczenia. Po ośmiu latach spędzonych w starej szkole ciężko było się z nią rozstać, ale już w październiku poczułam się w liceum jak w domu.

Czy nasza szkoła dobrze przygotowała Cię do dalszej nauki?

Tak, szczególnie lekcje języka polskiego i historii. Jednak trudno mi bezpośrednio porównać obie szkoły, ponieważ każda ma swoje zasady. W podstawówce musieliśmy uczyć się wielu rzeczy jednocześnie, natomiast w liceum większy nacisk kładzie się na przedmioty rozszerzone.

Który przedmiot wywarł na Ciebie największy wpływ?

Bez wątplenia historia i język polski. Dzięki nim zaczęłam pisać własne wiersze i książki oparte na dziejach Polski. Rozszerzam też oba te przedmioty, więc nie narzekam na ilość lekcji. Na historii największe wrażenie zrobiły na mnie tematy dotyczące wojen światowych, a na języku polskim – lektury, w szczególności „Chłopcy z Placu Broni” i „Kamienie na szaniec”.

Jak oceniasz atmosferę panującą w Twojej nowej szkole?

Jest miło i wcale nie tak surowo, jak opowiadano w podstawówce. Trochę nas straszono, a okazało się, że w liceum, przynajmniej tym, do którego ja chodzę, jest spokojnie — może nawet spokojniej niż w szkole podstawowej.

Co poradziłabyś tegorocznym ósmoklasistom?

Nie martwcie się egzaminami — są łatwe i nie warto się nimi stresować. Uczcie się systematycznie, a wszystko powinno pójść dobrze. Pamiętajcie, że wybór szkoły jest ważny i może wydawać się trudny, ale warto zastanowić się, które przedmioty są dla Was najbardziej interesujące i przystępne. To ułatwi wybór odpowiedniego profilu. Cieszcie się chwilami spędzonymi z klasą, bo to właśnie te momenty będziecie potem wspominać z radością.

Czy utrzymujesz kontakt z kolegami i koleżankami ze szkoły podstawowej?

Oczywiście, wciąż utrzymuję kontakt z kilkoma osobami. Cieszę się, bo to wspaniali ludzie. Nawet jeśli nie chodzimy już do tej samej szkoły, piszemy do siebie i spotykamy się.

Co – oprócz wiedzy – dała Ci nasza szkoła?

Wspomnienia, które są wręcz niemożliwe do zapomnienia.

Dziękujemy Ci za poświęcony czas i podzielenie się swoimi wspomnieniami oraz doświadczeniami. Życzymy Ci wielu sukcesów w nowym etapie nauki w liceum, nieustającej pasji do historii i literatury oraz wielu niezapomnianych chwil z nową klasą!

Z Natalią rozmawiała Liliana

Dźwięki z Tornistra

Sanah znów zachwyca na PGE Narodowym

Po ogromnym sukcesie trzech stadionowych koncertów Sanah – pierwszej Polki, która zagrała na stadionach – artystka ogłosiła swój wielki powrót. 19 i 20 września 2025 roku wystąpiła na PGE Narodowym, a w ramach koncertów na stadionach towarzyszyli jej wyjątkowi goście. Koncert 19 września wyprzedził się w zaledwie dobę od rozpoczęcia regularnej sprzedaży, dlatego w odpowiedzi na oczekiwania fanów Sanah ogłosiła drugi koncert 20 września.

To były dwa wieczory, które z pewnością na długo pozostaną w pamięci wszystkich obecnych. Towarzyszyli jej znakomici artyści: Kuba Badach, Michał Bajor, Mela Koteluk, Kasia Kowalska, Alicja Majewska, zespół Mazowsze, Katarzyna Nosowska, Grzegorz Skawiński, Sobel, Natalia Szroeder i Krzysztof Zalewski.

W zeszłym roku Sanah zagrała na największych obiektach w Chorzowie, Gdańsku i Warszawie, zapisując się w historii polskiej muzyki. Teraz powraca na PGE Narodowy, by po raz kolejny zachwycić publiczność i udowodnić, że jej twórczość łączy pokolenia, style i emocje.

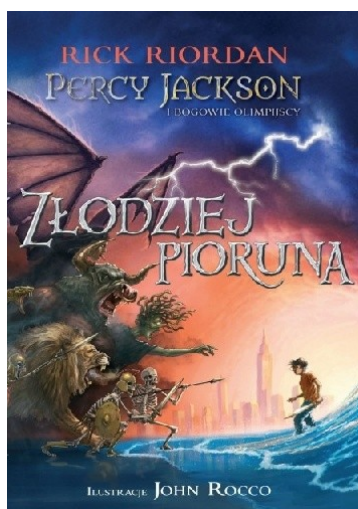
Sanah po raz kolejny udowodniła, że – jak śpiewa w „Królestwie” – **Każdy dzień może być wyjątkowy**, a jej koncerty na stadionie są tego najlepszym dowodem

Michał

Poleca(MY)

Drodzy Czytelnicy, do przeczytania polecam Wam dwie książki - *Percy Jackson i Bogowie Olimpijscy: Złodziej pioruna* Ricka Riordana oraz *Zatralenie* Osamu Dazai.

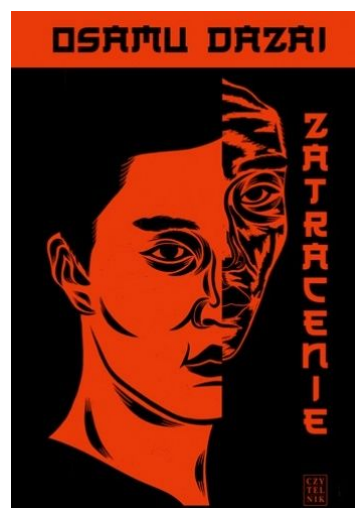

Percy Jackson i Bogowie Olimpijscy: Złodziej pioruna jest to lektura łącząca mitologię grecką ze współczesnym światem. Główny bohater, Percy Jackson, to uczeń mający ciągłe kłopoty w szkole. Zmaga się z dysleksją i ADHD. Jego życie zmienia się diametralnie, gdy odkrywa, że te wady są tak naprawdę cechami wrodzonymi herosa — półboga i półczłowieka. Okazuje się, że świat starożytnych mitów wcale nie zniknął, tylko przeniósł się do współczesnych Stanów Zjednoczonych, z Olimpem zlokalizowanym nad Nowym Jorkiem. Percy trafia do tajnego Obozu Herosów, ale jego szkolenie bardzo szybko zostaje przerwane, ponieważ zostaje oskarżony przez samego Zeusa o kradzież Pioruna Piorunów — największej broni Zeusa i jego znaku rozpoznawczego. Grozi mu śmiertelne niebezpieczeństwo i wojna, która może zniszczyć świat. Wraz z przyjaciółmi — bardzo inteligentną Annabeth (córką Ateny) i lojalnym Groverem (satyrem) — Percy wyrusza w pełną pułapek podróż przez Stany Zjednoczone. Na swojej drodze napotyka mityczne potwory: Minotaura, Meduzę i wiele innych. Każdy dzień spędzony poza Obozem Herosów to dla przyjaciół walka o przetrwanie.

Książka w cudowny sposób wplata mitologię grecką w czasy współczesne, czyniąc ją fascynującą i bardziej zrozumiałą. Jeżeli jesteście fanami fantasy, którzy szukają wciągającej fabuły, humoru i emocjonujących pojedynków, to pokochacie serię o Percym Jacksonie.

Zatralenie to głęboko poruszająca powieść japońskiego pisarza Osamu Dazai. Przedstawia wczesne życie młodego chłopca o imieniu Yozo, który od najmłodszych lat czuł się niezrozumiany i wyobcowany. Jego pragnienie akceptacji i sympatii od rówieśników z czasem przemienia się w zatralenie własnej tożsamości. Yozo przybiera pozory miłego, dowcipnego młodzieńca, lecz w środku zmaga się z lękiem przed ludźmi i poczuciem odrzucenia.

Powieść napisana jest językiem prostym, a jednocześnie niepokojącym. Nie przypomina typowych książek pełnych wydarzeń i dynamicznej akcji — główny nacisk położony jest na życie wewnętrzne bohatera i jego przemyślenia. Książka częściowo odzwierciedla życie samego autora, który w pisaniu znajdował sposób na wyrażenie własnych przeżyć. Ponadto ukazują skomplikowane, burzliwe lata Japonii przed i po II wojnie światowej.

Zatralenie to powieść wrażliwa, skłaniająca do refleksji nad tym, jak trudno jest być sobą w świecie pełnym oczekiwań. Uczy empatii, pokazując, że nie zawsze musimy wpisywać się w normy społeczeństwa i że każdy zmaga się z własnymi problemami, często w ciszy. To książka dla osób, które lubią zgłębiać ludzką naturę i zastanawiać się nad człowiekiem oraz jego miejscem w świecie.

Hania i Lena

Sonda Tornistra

Egzaminy zbliżają się wielkimi krokami, a wraz z nimi pojawiają się różne emocje – od podekscytowania po stres i niepewność. Sprawdziliśmy, jak nasi ósmoklasiści czują się w tym przedegzaminacyjnym okresie.

Maciej Augustowski: *Zbytniego nie odczuwam przedegzaminacyjnego stresu. Najbardziej obawiam się egzaminu z języka polskiego, natomiast język angielski i matematyka nie sprawiają mi żadnych problemów, więc liczę na wysoki wynik. Mam nadzieję, że odpowiednie przygotowanie pozwoli mi spokojnie podejść do wszystkich egzaminów.*

Kacper Wiśniewski: *Szczerze mówiąc, trochę stresuję się egzaminami, ale to nic poważnego — raczej lekki, kontrolowany stres. Najbardziej obawiam się egzaminu z języka polskiego. Na szczęście nie czuję jeszcze presji, bo to dopiero I semestr i mam jeszcze sporo czasu na naukę.*

Erwin Schumacher: *Nie stresuję się za bardzo egzaminami. Jedyne język polski trochę mnie martwi, bo nigdy nie wiadomo, jaka lektura się trafi. Trochę stresuje mnie także matematyka, bo to przedmiot dość nieprzewidywalny. Języka angielskiego się w ogóle nie boję — czuję się w nim dość pewnie. Szczerze mówiąc, nie czuję jeszcze żadnej presji związanej z egzaminami. Jest dopiero październik, więc mam jeszcze sporo luzu.*

Wiktor Świecki: *Czuję lekki stres przed egzaminami, ale nie jest on zbyt duży. Najbardziej obawiam się języka polskiego, bo z matematyki i angielskiego czuję się całkiem pewnie. Na razie większą presję wywołują u mnie egzaminy próbne, tymi właściwymi na razie się nie przejmuję — w końcu to dopiero październik.*

Sondę przeprowadzili Damian i Kuba

Jesieniara: od neologizmu do kultowego trendu

Słowo *jesieniara* potocznie oznacza osobę, która bardzo lubi jesień — estetykę tej pory roku, kolory, klimat, wygodne ubrania, gdy jest już chłodniej. Może to być „miłośniczka jesieni”, która manifestuje sympatię dla tej pory roku, jesiennych ubiorów, napojów, nastrojów lub osoba, która chętnie siedzi pod kocem, pije gorącą herbatę lub kakao, otula się swetrem, pali świece zapachowe — typowo jesiennie przyjemności.

Słowo zyskało dużą popularność wśród młodzieży, zwłaszcza w kontekście sezonu jesiennego i trendów w mediach społecznościowych. Jest to przykład neologizmu — czyli stosunkowo nowego wyrazu, który jeszcze do niedawna nie występował powszechnie w języku formalnym. Słowo *jesieniara* zostało wyróżnione w plebiscycie Młodzieżowe Słowo Roku organizowanym przez Wydawnictwo Naukowe PWN — zajęło drugie miejsce w edycji roku 2019.

Fenomen słowa *jesieniara* pokazuje, jak język młodzieżowy potrafi w ciekawy sposób odzwierciedlać zmieniające się trendy i nastroje. To nie tylko nazwa osoby kochającej jesień, ale też symbol kultury młodzieżowej, kreatywności i sezonowych przyjemności. *Jesieniara* udowadnia, że nawet jedno słowo może stać się wyrazistym znakiem czasu i sposobem na wyrażenie własnej osobowości.

Red.

PASJONACI

Pole Dance i Aerial Hoop – odkryj swoją pasję

Naszą pasją jest **Pole Dance** – połączenie gimnastyki, akrobatyki i tańca, które odbywa się na pięciu poziomach zaawansowania, dzięki czemu każdy, zarówno początkujący, jak i bardziej doświadczony, znajdzie coś dla siebie. Lekcje odbywają się na pięciu różnych poziomach zaawansowania, więc są idealne zarówno dla początkujących, jak i bardziej zaawansowanych uczestników. Zajęcia podzielone są na trzy grupy: **Pole Kids** dla dzieci w wieku 7–11 lat, **Pole Teens** dla młodzieży 12–15 lat oraz **Pole Dance** dla osób od 16 roku życia. Każde zajęcia trwają 55 minut. Na Pole Dance uczymy się różnych figur na rurze statycznej lub obrotowej. Atmosfera jest bardzo przyjazna i to właśnie za to uwielbiamy ID.

Aerial Hoop, znane również jako Koło Cyrkowe, to akrobatyka w powietrzu z wykorzystaniem podwieszanego koła. Podobnie jak w przypadku Pole Dance, dostępne są różne poziomy zaawansowania, a zajęcia trwają 55 minut. Panuje tu miła i przyjazna atmosfera, a uczestnicy uczą się figur na górnej lub dolnej obręczy. Według nas warto wziąć udział w tych zajęciach, ponieważ pozwalają nauczyć się czegoś nowego i spędzić czas w wyjątkowy sposób.

Zajęcia w ID bardzo nam się podobają – doceniamy przyjazną atmosferę, a instruktorki zawsze chętnie pomagają. Możemy tu być sobą i rozwijać swoje pasje. Podsumowując, ID jest wspaniałym miejscem, w którym każdy znajdzie coś dla siebie i z pewnością pozna cudownych ludzi. Zajęcia odbywają się w **ID Centrum Aktywności przy ulicy Złotej 16 w Kołobrzegu**. My gorąco polecamy to miejsce!

Oprócz Aerial Hoop i Pole Dance w ofercie ID są także: **Aerial Silk** i **Aero Stretch** – zajęcia z wykorzystaniem szarf, **Barre** – zajęcia przy drążku baletowym, oraz **wzmacnianie**, które pomaga w ukierunkowaniu i wzmocnieniu całego ciała.

ID Centrum Aktywności, należące do Dominiki Miłoszewicz, naszej absolwentki, to miejsce, gdzie każdy może rozwijać swoje pasje i odkrywać nowe możliwości. Przyjazna atmosfera sprawia, że zajęcia stają się nie tylko nauką, ale też świetną zabawą i okazją do poznania wspaniałych ludzi.

Lena, Salma. Pola, Amelia

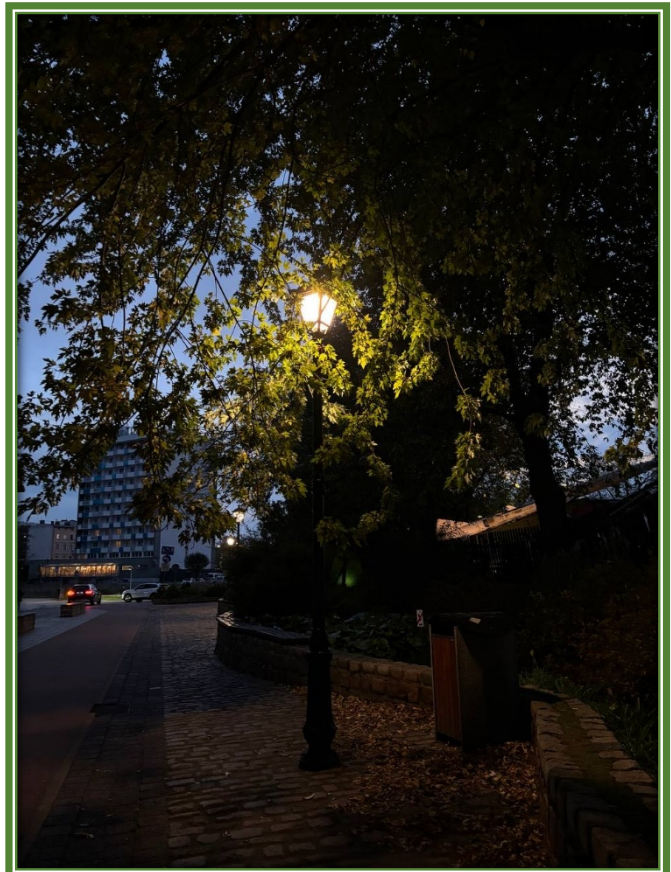
Konkurs fotograficzny „Jesień w obiektywie”

Szkolne Koło Dziennikarskie zorganizowało konkurs na zdjęcie oddające klimat jesieni. Niestety, do konkursu zgłoszone zostały jedynie dwie prace. Obie zostały docenione i nagrodzone oceną z plastyki.

Zapraszamy do obejrzenia prezentacji nadesłanych zdjęć, które pięknie uchwyciły uroki jesieni!

Niedługo będziemy odkrywać zimę w obiektywie – może tym razem dołączycie się do naszej zabawy!

Outfit

Pani Anna Kuliś wyraźnie dba o swój styl i stawia na klasyczną elegancję. Dziś ma na sobie jasnobieżowy, miękki sweterek, pod którym widać błękitną koszulę - to połączenie dodaje stylizacji klasy i subtelności. Ciemne, luźne spodnie równoważą lekkość góry. Całość uzupełniają beżowe buty oraz dopasowana torebka w podobnym odcieniu, które nadają spójności całemu zestawowi. Stylizacja prezentuje się ciepło, kobieco i z klasą - idealnie na jesienną pogodę.

Pani Karolina Markwart-Molenda stawia raczej na ciemne kolory. Dziś wybrała klasyczną czarną koszulę, na którą nałożyła sweter w biało-czarny wzór przy-pominający zebbrę, zakończony frędzlami na dole. Do tego dobrała granatowe jeansy, które idealnie równoważą luźny krój góry. Stylizację uzupełniają czarne, zamszowe buty na obcasie, doskonale współgrające z kolorem koszuli, oraz różnorodne bransoletki, dodające całości koloru i elegancji. Stylizacja doskonale oddaje osobowość Pani Karoliny, łącząc elegancję z komfortem i wpisując się w jesienny klimat.

Natalia, Zuzia

*Każdy liść spadający jesienią przypomina,
że każdy koniec jest początkiem czegoś nowego
- tak samo jak każdy dzień w szkole.*